

Ramazan orucu hicretin ikinci senesinde farz kılınmış ve sahabe-i kiram efendilerimiz, Allah Resûlü (sallallahu aleyhi ve sellem) ile 9 yıl Ramazan orucu tutma bahtiyarlığı yaşamışlardı. Bu ne büyük bir saadet, bu ne büyük bir devletti. Acaba Asr-ı saadet Ramazanları nasıl beklenir, nasıl eda edilir, nasıl uğurlanırdı?

Resûl-i Ekrem Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) mübarek üç ayların girmesiyle beraber müminleri Ramazan'a hazırlamak için çeşitli taahhütlarda bulunur, gelecek ayın ne kadar önemli bir misafir olduğunu hatırlatarak gönülleri onu iştihakla karşılamaya hazırlardı.

Selmân-ı Fârisî (radıyallahu anh) naklediyor: Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Şaban ayının son gününde hutbe irad etti ve şöyle dedi: “Ey insanlar! Büyük ve mübarek bir ay sizi

gölgeledi. Öyle bir ay ki, bin aydan daha hayırlı olan kadir gecesi o aydadır. Yine öyle bir ay ki, Allah (Celle Celâluhû) gündüzlerinde oruç tutmayı farz kıldı, gecelerinde teravih namazı kılmayı nafîle kıldı. Kim bu ayda hayırlı bir işle Allah'a yaklaşırsa başka aylarda bir farz edâ etmiş gibi olur. Kim bu ayda farz olan bir ibadeti yerine getirirse başka zamanda yetmiş farz yerine getirmiş gibi sayılır. Bu ay sabır ayıdır. Sabrın karşılığı cennettir.”

Ubade bin Samit (radıyallahu anh) anlatıyor: Ramazan ayının başladığı bir günde Resûlullah şöyle buyurdu: “İşte bereket ayı Ramazan geldi. Artık Allah'ın rahmeti sizi kuşatır. O ay yeryüzüne bol bol rahmet iner. Günahlar affedilir. Dualar kabul olunur. Allah sizin iyilik ve ibadette yarışmanıza bakar da, bununla meleklerine karşı sizinle iftihar eder. Öyle ise, kulluğunuzla kendinizi Allah'a sevdiren. Asıl bedbaht olan da, bu ayda Allah'ın rahmetinden nasibini alamayandır.”

SAHURA TEŞVİN EDERDİ

Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem): “Sahur yemeğini yemek berekete sebeptir. Sizden biriniz bir yudum su içmekle de olsa sahuru terk etmesin. Çünkü sahura kalkıp yiyip, içene Allah rahmet etmekte ve melekler de istiğfarda bulunmaktadır.” buyurarak Ramazanda sahuru ihmal etmememiz gerektiğini ifade buyurmuşlardır.

İBADETE VE ÖZELLİKLE KUR'ÂN'A YOĞUNLAŞIRDI

Ramazan ahiret yolculuğunda biz kullar için hazinelerle dolu mübarek bir aydır. Onda birler bin olur. Onun saniye ve dakikaları eğer iyi değerlendirilebilirse kurtuluş beratı almaya vesiledir. Bundan dolayı Aleyhissalatu vesselam Efendimiz Ramazan ayına girince ibadette daha bir derinleşir, zikir ve tilaveti ayrı buudlara ererdi. Bu halini Ramazan'ın son on günü daha sıklaştırırdı.

Hz. Âişe validemiz bildiriyorlar:

“Resûlullah Ramazan’da son on günü girince geceleri ihya eder, ailesini ibadet için uyandırır, ibadete daha ehemmiyet verir, diğer vakitlerinden daha çok ibadet etmeye gayret ederdi.”

Her Ramazan, gecenin bir vaktinde Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem), Cebrail (aleyhisselam)’la buluşur, ve her ikisi nöbetleşe Kur’an okurlardı. Bu hadiseye “arz” deniyor ki, Habibullah’ın (sallallahu aleyhi ve sellem) Hakk’a yürüdüğü sene iki defa gerçekleşmişti. Biz bu hadiseyi bugün mukabeleler ile yaşatmaya devam ediyoruz.

CÖMERTLİNTE RÜZGÂR GİBİ ESERDİ

Efendimizin yeğeni İbn Abbas (radiyallahu anh) naklediyor. “Resûlullah hayır hususunda insanların en cömerdi idi. En cömert olduğu zaman da Ramazan ayı idi. Cibril her sene O’nunla Ramazanda karşılaşır ve bu Ramazan boyu sürerdi. Cibrille karşılaştığı zaman Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) hayır hususunda esen rüzgârdan daha cömert olurdu.”

TERAVİH NAMAZI KILARLARDI

Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem), Ramazan’ın ekstra hediyeslerinden teravih namazının ehemmiyeti üzerinde durmuş, müminlerin bu namazdan da olabildiğince nasiplenmesini tavsiye buyurmuşlardı. Bu konuda: “ Kim mükafatını Allah’tan umarak Teravih namazını kılsa geçmiş küçük günahları affolur. ” demişlerdi.

Efendimizin yeğeni İbn Abbas (radiyallahu anh) naklediyor. “Resûlullah hayır hususunda insanların en cömerdi idi. En cömert olduğu zaman da Ramazan ayı idi...”

İFTARDA ACELE EDERLERDİ

Hız. Âişe annemiz (radiyallahu anha) “Allah Resûlünün vefatından sonra bu ümmete gelen ilk bela karın tokluğu olmuştur” diyerek az yememiz gerektiğine işaret etmiştir. Bundan dolayı iftar sofrası da olsa ölçüyü kaçırmamalı, sünnete uygun hareket etmeliyiz.

* Hız. Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: “Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) akşam namazını kılmazdan önce birkaç taze hurma ile orucunu açardı. Eğer taze hurma yoksa kuru hurma ile açardı. Eğer kuru hurma da bulamazsa birkaç yudum su yudumları.”

* Mervan İbn Salim, İbn Ömer (radiyallahu anhumâ)’dan naklediyor: “Resûlullah aleyhissalatu vesselam orucunu açınca şöyle derdi: “Susuzluk gitti, damarlar ıslandı, inşaallah sevap kesinleşti.”

İTİKAF GİRELERDİ

İtikaf; mescid ve mescid hükmünde bir yerde ibadet niyetiyle ikamet etmek demektir. İtikaf sünnetini Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) hayatı boyunca her Ramazan uygulamıştır.

Hz Âişe (radıyallahu anhâ) şöyle diyor: “Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) vefat edinceye kadar Ramazan’ın son on gününde itikafa girer ve derdi ki: “Kadir gecesini Ramazan’ın son on gününde arayın.” Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) dan sonra, zevceleri de itikafa girdiler.”

Resûlullah’ın itikafı konusunda Ebu Hureyre (radıyallahu anh) şöyle diyor:”Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) her Ramazanda on gün itikafa girerdi. Vefat ettiği yılda ise yirmi gün itikafa girdi.”

İbnu Ömer (radıyallahu anhuma)’nın anlattığına

göre: “Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) itikafa girince, yatağı veya karyolası onun için, Mescid-i Nebevî’deki tevbe sütununun gerisine konulurdu.”

ŞEVVÂLDE ALTI GÜN ORUÇ TUTARDI

Kamerî aylardan olan Şevval, Ramazan’dan sonra gelen ayın adıdır. Bu ayda da altı gün oruç tutmak sünnettir. Zira Efendimiz (aleyhissalatu vesselâm) bir hadislerinde: “Her kim Ramazan orucunu tutar da sonra buna Şevval ayından altı gün ilave ederse, bütün yılı oruçlu geçirmiş gibi olur.” buyurmuştur.

*Resûlullah
(aleyhissalâtu vesselâm) vefat
edinceye kadar
Ramazan’ın
son on gününde
itikafa girer ve
derdi ki: “Ka-
dir gecesini
Ramazan’ın
son on gününde
araym.*